

Preek over Filippenzen 1:27-30

- Schildwolde, 23 augustus 2020
- Kees van Dusseldorp
- bevestiging ambtsdragers

Collecte: noodhulp Beiroet

Thema: Samen vechten voor het geloof

afkondiging overlijden

Ps.146:1,3

votum en groet

Psalm 62:1,3

verbondsvernieuwing

Opwekking 263: Er is een verlosser

lezen: Filippenzen 1:27-2:11

lezen: 1 Timoteüs 4:1-10

Gezang 727:1,3,4 (LB13) Voor alle heiligen in de heerlijkheid

preek: Filippenzen 1:30

Psalm 115:1,6

bevestiging ambtsdragers (p.718)

Gezang 117 (Herv.Bundel – melodie Psalm 134) Sta op en strijd de goede strijd

gebed

geloofsbelijdenis

collecte – luisterlied: Heer, u bent mijn leven

informatie over de SingInn

Sela – gebed voor de werkdag

zegen

Gemeente van Christus,

** peptalk?

'Oké mannen. Fijn dat jullie er zijn. Zijn jullie er klaar voor? Het gaat zo beginnen. Hoe het precies zal gaan, kan niemand zeggen. Maar we kennen onze kwaliteiten. En ook onze zwakke plekken. De tegenstander heeft ook sterke en slimme mensen. We weten niet precies welke tactiek hij vandaag kiest. Maar hij gaat jullie aanvallen en hij gaat jullie blokken, want hij wil absoluut niet dat jullie winnen. Onderschat hem niet. Maar wees ook niet bang. Als wij het samen doen, gaan we het redden. Let op elkaar. Ga niet lopen schelden als iemand een foute inschatting maakt. Want jij gaat zelf geheid ook een keer onderuit. Maar we hebben elkaar. Kom op! Gaan we ervoor? Yes? Yes! Go!'

Zo ongeveer kregen wij een peptalk van de coach voorafgaand aan een volleybalwedstrijd. In een time-out gaf hij nog wat concretere aanwijzingen: 'Richt je opslag niet op nr.9, want hij kan goed passen. En geef de set-up zoveel mogelijk door het midden aan Klaas, want daar hebben ze geen antwoord op. Kom op! Met elkaar!'

Een nieuw seizoen. Een nieuwe samenstelling van kerkenraad, diaconie, wijkteams. Hier past ook zo'n peptalk. Het gaat om teamgevoel. Om strategie. Dat gaan we ook doen: investeren in het team. Afstemmen, samenwerken, aanvullen en bemoedigen, beleid maken. Zodat ieder zijn taak goed kan uitvoeren. En we goed in de wedstrijd blijven zitten.

Maar het past ook niet helemaal. Ambtelijk werk is geen sportwedstrijd. De gemeente is niet een tegenstander. Het gaat niet om peptalk. Meer om een briefing. Als een bataljon soldaten wordt ingezet, worden de militairen eerst gebriefd. Ze krijgen informatie over de missie, over risico's en bedreigingen, over de strategie en over gezamenlijke en persoonlijke verantwoordelijkheden.

** een briefing voor de gemeente

De preek van vandaag is een soort briefing. Niet alleen voor de ambtsdragers, maar voor de hele gemeente. Dus ook voor jou. Je zit misschien wel thuis te kijken, alleen of met je gezin, maar je bent onderdeel van deze christelijke gemeenschap op dit moment. Ook al is het met een onzichtbaar digitaal lijntje. Ook al ben misschien niet eens lid van onze kerk. Op dit moment dat jij hiernaar luistert, maak je deel uit van deze gemeenschap. Je hoort bij het bataljon dat vandaag gebriefd wordt. Je krijgt te horen wat de missie is, wat je kunt verwachten, hoe je je taak aanvliegt en hoe we dat samen oppakken.

Weet je, het is helemaal niet zo moeilijk om je hiervan afzijdig te houden. Om te denken: het zal wel, ze doen hun best maar, ik zit hier prima op mijn bank. Of om te denken: wat kan ik nu bijdragen? Ik kan helemaal niets! Of om te denken: ik heb mijn eigen leven, mijn eigen verantwoordelijkheid, mijn eigen omgeving, daar heb ik genoeg aan. Laat de kerkenraad zich maar druk maken over de kerk. En de diakenen over de gemeente.

Dat klopt niet. We hebben samen een missie. Als kerk. Waarbij de ambtsdragers een functie hebben om je te helpen om jouw taak te zien en op te pakken. Niet persé voor de kerk van Schildwolde. Maar wel voor het rijk van God. In het leger van Jezus Christus. In de missie van de Heilige Geest op aarde.

** je missie en je identiteit

Deze preek is een briefing. Omdat het stukje in de brief van Paulus een briefing is. Voor de gemeente in Filippi. Even als achtergrond: Filippi lag in Griekenland, maar het was een Romeinse kolonie. Er woonden veel Romeinse veteranen. Dat was het beleid vroeger: als je 20-25 jaar in het leger gediend had, kreeg je – met je familie – een mooie huis in het buitenland. Daar had men Romeins ressorten gebouwd, met alle faciliteiten en welvaart die ook in Rome beschikbaar waren: je bezat het Romeinse burgerrecht en had daarom voorrang op de locals. Mocht er onrust in die regio ontstaan, dan kon de keizer een beroep doen op de veteranen in zo'n kolonie. Filippi was zo'n Romeinse kolonie.

Ik vertel dit, omdat het stukje uit de bijbel vol staat met Romeinse soldatentaal. Dat is in de vertaling haast niet weer te geven. Ik loop er even bij langs [Bijbel]. We lezen: leef in overeenstemming met het evangelie. Letterlijk staat er: gedraag u volgens het burgerrecht van het evangelie, met een verwijzing naar hun Romeinse burgerrecht. Er staat: dat u één van geest bent en samen voor het geloof strijdt. In de oorspronkelijke tekst is het een variatie op de een strijdkreet uit de beroemde Romeinse legioenen: 'Één van geest, één van ziel, samen in de strijd'. Er staat: laat u door uw tegenstander geen angst aanjagen. Letterlijk staat er: 'Verschrik niet, laat je niet intimideren'. Er staat: 'U voert dezelfde strijd als ik.' Ook hier is de woordkeus opmerkelijk: 'U staat in dezelfde arena, u bevindt zich op hetzelfde strijdtoneel'.

Paulus gebruikt Romeinse soldatentaal om de christelijke gemeente in Filippi duidelijk te maken wat haar missie en taak is. Een briefing van de commandant. Een instructie van de coach. Een aanspraak van de apostel. In die missie voor de gemeente ligt de aanspraak voor ieder die aan die gemeenschap verbonden is. Als je weet wat de bedoeling is, wat er van je verwacht wordt en welke strategie er wordt gevolgd, dan kan iedereen zijn of haar plek innemen en bijdrage geven. Dat geldt in het bijzonder voor jullie, ouderlingen en diakenen. Niet alleen dat je weet wat jouw opdracht is als ambtsdrager. Maar vooral dat je weet wat de opdracht is van de gemeente. Een kolonie van hemelburgers op aarde. Mensen die geroepen en gered zijn. Die het burgerrecht van Jezus Christus hebben. En die zoeken en worstelen om hun nieuwe identiteit te vinden, om hun taak te ontdekken, hun plek in te nemen. Het is jullie taak om gemeenteleden daarin te dienen en zo de kerk te helpen in de missie van Jezus Christus.

** gedrag

Laat ik de kernelementen uit deze briefing van Paulus bij langs gaan. Vier opdrachten, die alle vier met een G beginnen.

De eerste G is de G van gedrag. Gedraag je als goede burgers van het rijk van God. Ergens hoorden de Filippenzen hierin: 'gedraag je als een Romein'. 'Gedraag je als een christen'. Ik denk dat je zelf in veel gevallen wel weet wat daar wel en niet mee bedoeld wordt.

Het is nuttig is, om af en toe in de spiegel te kijken:

Gedraag ik mij als een christen?

Ben ik eerlijk en opbouwend bezig?

Kan ik mijn eigen ego een beetje klein houden?

Ben ik trouw aan wat ik beloofd heb?

Durf ik sorry te zeggen als het nodig is?
En ook te vergeven als dat aan de orde is?
Ga ik verantwoord om met mijn spullen en mogelijkheden, met de schepping?
Ben ik een goede burger, ook als ik bezwaar heb tegen overheidsbeleid of moeite met ontwikkelingen in de maatschappij?
Stap ik vrijmoedig naar voren als er geholpen moet worden?

Gedraag je als een christen. Dat is de oproep die Paulus doet, nadat hij een heel persoonlijk getuigenis heeft gegeven hoeveel Jezus Christus voor hem betekent. Het geloof in het evangelie vormt de focus in zijn leven en het houvast in zijn sterven. Wil je andere mensen winnen voor het vrede-rijk van de Heer, laat dan op een goede manier zien hoe dat geloof ook in de praktijk doorwerkt in je leefstijl, in je omgang met anderen, in je acties.

Broeders, dat is de opdracht die alle gemeenteleden hebben. En waar ze mee worstelen. Net als jullie. Help ze daarbij. Vraag ze ernaar. Zoek samen naar de bedoelingen en naar de belemmeringen. Als er fout gedrag is, laat het ze zien en breng het samen bij de Heer.

** geest

De tweede G is de G van geest. Wees één van geest. Eén van ziel. Eensgezind. In deze brief komt die oproep een paar keer voor. Als je in een brief een paar keer schrijft: wees eensgezind, een van geest, een van ziel, wat voor gevoel krijg je dan? Dat er kennelijk op dit punt de nodige bedreigingen zijn.

Wij hebben wel eens een rooskleurig beeld van de eerste christelijke kerken, dat de saamhorigheid groot was, dat ze warme, hartelijke gemeenschappen waren van mensen die echt nog de eerste blijdschap en liefde kenden. Die saamhorigheid was er ook. Maar tegelijk doet Paulus in elke brief een oproep tot vrede en eensgezindheid. Kennelijk was dat toen nodig. Ik hoef niet veel te zeggen over vandaag, denk ik. Met waardering voor het vele goede, kent de christelijke kerk ook een grote verdeeldheid. Ook in onze gemeente zijn verschillen, zijn conflicten of gevolgen van conflicten uit het verleden. Er wordt verschillend gedacht over liturgie, over christelijk levensstijl. Er zijn verschillende emoties over kerkelijke ontwikkelingen, over de koers van de kerkenraad, verschillende ervaringen met de kwaliteit van de gemeenschap of de organisatie van de kerk.

Dat is allemaal prima. Maar onderken ook het risico van verdeeldheid ontstaat, die niet alleen mensen beschadigt, maar ook de kerk. Die belemmerend werkt op de missie van Jezus Christus. 'Wees één van geest', schrijft de apostel Paulus. De Romeinse legioenen waren onoverwinnelijk, omdat de soldaten gedisciplineerd samenwerkten. Ze vormden één blok, bewogen als één geheel, iedere soldaat pakte zijn eigen taak.

Eén van Geest. Van mij mag je Geest hier met een hoofdletter schrijven. 'Wees één van Geest'. De Geest van Jezus Christus. Kijk naar wat je verbindt. Wat je met elkaar deelt. Wat je gezamenlijke doel is: De strijd om in geloof te leven. Om het werk van Christus doorgang te geven. Voor iedere christen is dat een persoonlijke worsteling. En ook voor de kerk een strijd om gemeente van Christus te zijn in de beproevingen van vandaag. Eén van Geest. Let erop en werk eraan, jullie in het bijzonder ouderlingen en diakenen.

** gevecht

De derde G is de G van gevecht. Twee keer kom je in deze bijbeltekst het woord 'strijd' tegen. Je leest het veel vaker in de Bijbel. Christen-zijn als een strijd. Kerk-zijn als een strijd. Dat betekent dat er een gevecht gaande is. Een gevecht tegen afbraak, tegen sleur, tegen zonde, tegen egoïsme, tegen onrecht.

Paulus spreekt over tegenstanders. Hij heeft het aan den lijve ondervonden. Juist in Filippi is hij ooit hardhandig opgepakt en in de gevangenis gegooid. Hij heeft beledigingen ondergaan en is mishandeld. Jullie hebben met andere bedreigingen te maken, maar we voeren dezelfde strijd, schrijft de apostel. Het is de strijd om staande te blijven, om trouw te blijven, om vanuit het geloof te leven, om het evangelie verder te brengen.

Er zijn mensen die dat niet willen hebben. Die dat tegenwerken. Die je geloof belachelijk maken en je ervan af willen helpen. Maar belangrijker nog: er zijn machten die dat tegenwerken. Je onderkent ze niet altijd direct. Ze verstoppen zich in goedwillende mensen, in maatschappelijke ontwikkelingen, in technische mogelijkheden, in een cultuur. Maar ze zijn erop uit om je geloof uit te hollen.

Wees niet bang, maar ook niet naïef. Ga niet alles oplossen, maar laat ook niet alles gewoon gebeuren. Vraag naar de strijd die een ander heeft te voeren. De jongen die de neiging heeft zichzelf te verliezen in het gamen tot diep in de nacht. Het meisje die geen weerwoord heeft als haar vriendinnen elkaar opjutten. De vrouw die teleurgesteld is in haar man. De man die geen weerstand kan bieden tegen een nog hoger salaris met nog hogere werkdruk. Hebben die gevechten iets met het geloof in het evangelie te maken? Jazeker: vraag maar welke plek de Heer heeft, en hoeveel ruimte er is om de Heer te dienen. En maak keuzes dichtbij het hart van God.

** genade

De vierde G is de G van genade. In de briefing van Paulus. Als verwijzing naar het om gaat. Genade. Daar leef je van. Daar leef je voor. De diepste bron, de grootste waarde, het hoogste doel. De genade van God. Dat jij Gods kind bent. Dat jij vrij bent. Dat God van je houdt. Dat jij een nieuw leven hebt gekregen. Een heerlijke toekomst. Genade. Het voorrecht om bij Jezus Christus te horen. Aan zijn missie meewerken op jouw plek en manier.

Kun je zo naar jezelf kijken? Naar je leven en naar je taak? Hoeveel genade van God daarin zichtbaar wordt? Of je nu oud bent of jong: als je Gods genade kent, dan blijft het licht in je hart.

**

Mannen, zijn jullie er klaar voor? De briefing van Paulus is voor de gemeente. Maar het geeft ook richting aan het werk van ouderlingen en diakenen. Eerst voor jezelf. En dan ook in het ambt. Zijn briefing draait om vier G's: gedrag, geest, gevecht, genade. Dat geeft zicht op je plek, op je taak, op de gemeente als kolonie van de hemel en op de missie van Jezus Christus in deze wereld.

Onder zijn bescherming gaan we aan de slag. In de kerkenraad, in de diaconie, in de wijkteams. Onder zijn bescherming pakken we het nieuwe seizoen op. Met kerkdiensten, jeugdwerk, bijbelstudie, bezoeken en wat er allemaal ook mogelijk en wenselijk is.

Onder de belofte van de Heer: Ik ben met jullie. Samen vechten voor het geloof.

Amen